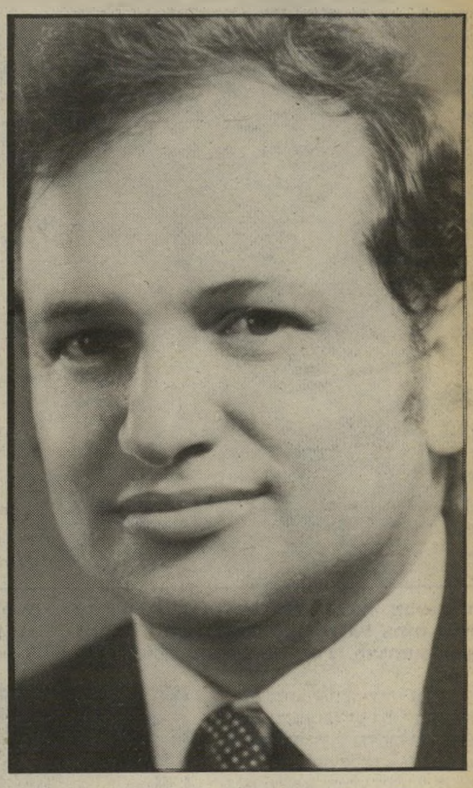

אברהם גינדי:

„בשנה הקרובה אני לא נכנס לפוליטיקה!"

זה ש.אברהם גינדי בונה דירות באיזורים היפים כבר כולם יודעים, כי שרים את זה ברדיו חמש פעמים ביום. היום נודע לי שלאברהם גינדי נשאר המון זמן פנוי אחרי שהוא בונה את הדירות, ולכן הוא מונה כיו"ר מועצת־המנהלים של חברת „תמ"ם" (החברה המסמנת מזון למטוסים), וגם קיבל על עצמו תפקיד של דירקטור בחברת „פז". שאלתי את אברהם גינדי מי הציע לו את התפקידים האלה ולמה.

המנוי של יו"ר תמ"ם הוצע לי על־ידי שר־התחבורה, והמינוי של מנהל בפז הוצע לי על־ידי שר־האוצר.

● **אבל למה הם צריכים אותך, אתה חרי קבלן?**

אני איש־עסקים, עם נסיון עצום בעסקים ובשיווק, והם כנראה יכולים להיעזר בי.

● **כמה משלמים לך בתפקידים האלה?**

לא משלמים לי אף אגורה. זו תרומתי. יש לי עניין לתרום מנסיוני ומהידע שרכשתי בעבודתי הפרטית למיפעלים ציבוריים.

● **איך אתה מסתדר עם הזמן?**

העסק שלי מנוהל על־ידי מנהלים, אני למעשה רק קובע מדיניות. כך שבפועל יש לי זמן.

● **אתה איש־ליכוד?**

אני לא חבר מרכז חרות, אבל אני מזוהה כבעל דעות ימניות.

● **כשאדם במוך מקבל על עצמו תפקידים כאלה, מבלי לקבל שכר, מתעוררת השאלה: מה התועלת שלך מזה, מחוץ להנאה שלך — זה לא קרש קפיצה לפעילות פוליטית?**

לפי שעה, לא.

● **כמה זה לפי שעה — חודש, חודשיים, שנה?**

בואי נגיד, שבשנה הקרובה אני לא מתכנן שום פעילות פוליטית.

גאולה כהן:

„סבידור כבר פסל את החוק מבחינה מוסרית!"

אני לא מסכימה עם דרכה הפוליטית של גאולה כהן, אבל יש לי כבוד גדול אל האשה עצמה. היא נלחמת וצועקת ובוכה למען הדברים שהיא מאמינה בהם באמונה שלמה. אני סבורה שהיא ישרה עם עצמה עד הסוף. ויושר, כידוע, לא מתגלגל היום ברחובות. גם הפעם, כשבתחיה הרבה דתיים, היא מתייצבת בכנסת, טופחת על שכמו של סבידור ומודיעה שהיא רוצה להצביע נגד חוק הארכיאולוגיה. שאלתי אותה איך דעתה ודעתו של חברה, יובל נאמן, מתקבלת בתנועה שיש בה הרבה מאוד חברים דתיים.

אני חושבת שזה לא חוק דתי. ורווקא התחיה מאפיינת את השילוב שבין הדת והמדינה. הדתיים שהולכים איתנו רואים את הבעיה מנקודת־ראות לאומית כוללת, אבל מאחר שבכל זאת יש בעניין נגיעה בדת, נתנו לחברים שלנו חופש הצבעה. הנה, חנן פורת, למשל, נמנע.

● **את תומכת בסבידור, הטוען שיש לבטל את תוצאות ההצבעה?**

נכון מאוד. הבעיה היא מוסרית. גם אם סבידור לא יצליח לפסול את החוק מבחינה מישפטית, הוא כבר הצליח לפסול אותו מבחינה מוסרית.

● **ומה יהיה אם מישפטנים יחליטו, בכל זאת, שהקנונייה הזאת תופסת והחוק יעבור?**

זה יהיה אחרי החופש. ער אז, אלוהים גדול.

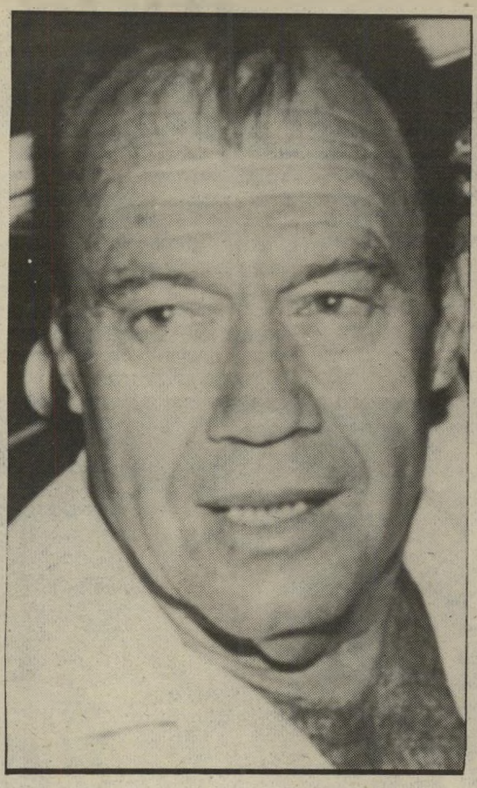

נימרוד אשל:

„השביתה שלנו דומה למה שקורה בפולין!"

בימים אלה נערכות החזרות האחרונות על מחזהו של יהושע סובול, העוסק במרד הימאים, שהתרחש ב־1951. לצעירים שבינינו השביתה המפורסמת היא רק היסטוריה, וכאשר שאלתי השבוע כמה בני־נוער מה הם יודעים על השביתה הגדולה, הסתבר לי שהם לא ידעו כלום – מלבד אחד, שידע שזה משהו הקשור בהצגה או בסרט טלוויזיה.

פניתי אל אחד ממנהיגי המרד דאז, רב־חובל נימרוד אשל, ושאלתי אותו האם הוא תרם בדרך כלשהי לכתיבת המחזה.

בכלל לא ידעתי על קיומו של המחזה עד לפני כמה ימים, כשמישהו בא ושאל אותי אם אני מוכן להצטלם עם השחקנים. אני גם לא חושב שמישהו אחר מחברי היה מעורב. כנראה, שסובול פשוט קרא את החומר.

● **אתה חושב שהנושא עשוי לעניין את הקהל הישראלי של 1983?**

אין לי מושג. אבל אני חושב שמחזה טוב הוא מחזה טוב, ומחזה רע הוא רע — בלי קשר לנושא.

● **אתה רואה דמיון כלשהו בין השביתה שלכם אז ובין שביתת־הרופאים, למשל?**

לגמרי לא. 30 שנה עברו בין שני האירועים. הכל השתנה: הרקע החברתי, המדיני, הטיפול בבעיה. אבל ההבדל העיקרי, כמובן, הוא ששביתת־הרופאים היתה בעיקרה על כסף, בעוד שהשביתה שלנו היתה על הקמת איגוד. איש לא העלה על דעתו שלא להכיר בנציגות הרופאים, ואנחנו נאלצנו לנהל מילחמה על עצם ההכרה באיגוד שלנו.

לכן, אם את מחפשת דימיון, הרי שיש דמיון בין השביתה שלנו ובין מה שקורה היום בפולין.

● **כן. אני מבינה שהבדל נוסף הוא, שהפעם הממשלה נכנעה לרופאים ואז בן־גוריון שבר אתכם.**

זה לא מדויק. נוצחנו אומנם בקרבות, אבל במילחמה זכינו. עובדה היא, שמאז מתקיימים איגודי ימאים והם הפכו לסמל של דמוקרטיה פנימית — מה שלא היה עד השביתה ההיא, ומה שהיה למעשה נושא השביתה. לכן זה לא היה כישלון.